

EL AGBAR

MFO DutchPost

Editie: donderdag 10 november 1994

Prijs: \$ nada,00

Major Inspection

Na jaren van intensieve voorbereiding (naar verluidt is dat al in 1982 begonnen) was het gisteren eindelijk zover: de Generaal himself zou komen inspecteren. Na vele niets ontziende acties binnen Dutchcon, waartegen zelfs de werkgroep "Behoud van de regenwouden in de Sinai" geen verweer tegen had, kwam de Commandant van de MFO onze kale akkers bezichtigen, maar niet voordat alle Turken in overall uit onze tuinen verjaagd waren. Nadat het opgeveegde stof was neergedwarreld, stonden drie superzenuwachtige wezens voor het contingentsgebouw de komst van het Opperwezen te verbeiden. Vier uur, was gezegd. Eén minuut over vier: nog niemand. Twee minuten over vier: daar was een pick-up, zou dat Hem zijn, incognito? Neen, weer niets. Twee minuten en twintig seconden over vier: in de verte werd weer een MFO-voertuig ontwaard, op het drietal afkomend. Zwaaien met je onderbroek, zwaaien met je hemd, o jé, 't is al weer weg, o nee, 't is al weer weg. Drieëneenhalve minuut over vier: de vingers zijn tot op het bot afgekloven, langzaam begint de stille hoop te gloriën: is Hij het misschien vergeten? Maar nee hoor, vijf minuten en veertien seconden over vier: daar komt een heuse Caprice (zonder deuken zo te zien) aanrijden. Met Hem en de Zijnen ingezet. Onderdanig stelt het drietal zich op voor de receptie van de Almachtige. De inspectie begint. Met bibberende knieën meldt onze leider zich. Met bevende stem verklaart hij, dat wij al twaalf jaar erg ons best gedaan hebben, maar dat de oogst nog steeds te wensen overlaat, de akkers zijn weer kaal. Welk een verrassing: een joviale handdruk van Hem (we wassen nooit onze hand meer) en een opmerking, dat te zien is dat we gewerkt hebben. Het gezelschap loopt naar binnen, de bar in. De kantoren worden bezichtigd en in orde bevonden. Dan een vraag van Hem: waar zijn de boeken van de bar? Bemerken we daar een lichte onzekerheid bij onze leider? Nee hoor, gesterkt door de eerste ogenblikken kijkt hij Hem aan en zegt zonder trilling: "Die heeft Carlo." De Australische Superman staat perplex. In het ogenblik van verwarring worden instructies uitgevaardigd dat de man van de boeken opgetrommeld moet worden. So be it. De inspectie zal intussen verdergaan. De buitenbar blijkt ook in orde. Richting Ruuds container. Ook hier is alles oké. Dan naar het hok van Hasuna. Een licht gevoel van angst bekruipt het drietal. Zou de inmiddels opgebouwde goodwill in één klap vernietigd worden. Maar nee hoor. Hasuna heeft zijn koninkrijk omgetoverd tot een oase van netheid, althans voor Egyptische begrippen. De Generaal wordt ervan op de hoogte gebracht, dat wij geen slavernij kennen, maar dat, als je vriendelijk bent tegen mensen, zij dingen voor niets voor je doen. Het badhuis wordt uitgebreid bezichtigd. De cabines zullen worden vervangen, maar dat kan nog wel een half jaar duren. Onze leider zegt aanvankelijk, dat deze douches niet door de Australiërs gebruikt worden, maar alleen voor ons contingent bestemd zijn. Op zachte wijze geeft Ruud weer, dat dit niet zo is; ook de Aussies mogen er gebruik van maken. Dit werpt wel de vraag op, of onze leider misschien toch niet gelijk had.

Na de wasgelegenheden gaat het via de hootches, waar hier en daar een bijna eenzame Nederlander ontwaard wordt, die toevallig niet op dienst zit. Een enkele kamer hier en daar gaat open. Het is wel kaal, vindt Hij. Op de vraag welke wensen er leven,

om verbeteringen aan te brengen in de kamers, luidt het antwoord: Een televisie en een video per kamer zou niet onaardig zijn. Na uitgebreid onderhandelen en een voorstel om dekens op vloer te leggen tegen kouwe voetjes, wordt overeengekomen om vloerkleedjes aan te gaan schaffen.

Weer buiten gekomen ontwaard het Superwezen een struik onkruid, die door eerder genoemde werkgroep zorgvuldig was gepreserveerd. Vriendelijk krijgen we het advies om deze struik te verwijderen omdat anders binnen afzienbare tijd geheel Afrika overwoekerd zal zijn, en dat willen we niet, toch? De overste doet een toezegging. Ijverig schrijven onze Ruud en het hulpje van Zijne Doorluchtigheid alles op. So it shall be written, so it shall be done.

Dan een geweldige knal. "Gééft ... acht !!!!" We zijn bij Interpol aangekomen. Bijna wordt Huub door Hem omvergelopen, Hij had dit niet voorzien. Welk een militair vertoon. Een lichte trilling rond de mondhoeken van Hem is te ontwaren, Hij is ontroerd. Uitbreid worden ook hier de wensen aanhoord. Wel-

licht merken we op 5 december nog iets hiervan? Na Interpol spoed de groep zich voort naar de laatste twee tactische doelen. Ook deze worden bezichtigd, waarna Hij en de Zijnen met de inmiddels gerustgestelde overste, Ruud en achteraan Sjakie Signaal (jawel, hij was er ook bij!) naar de Klompenbar, alwaar Carlo inmiddels ijverig met de boeken zit te zwaaien. Geschrokken van deze spontaniteit zetelt het Opperhoofd naast Carlo, die nu de gelegenheid van zijn leven heeft om zijn kunnen te tonen. Het loopt goed af. Na enige indringende vragen over de beleggingpolitiek van de bar en over de actuele marktsituatie, alsmede over de fiscale aspecten, besluit Hij de inspectie. De Generaal drukt zijn tevredenheid uit door te zeggen dat er tienduizend procent verbetering zit ten opzichte van eerder. Met een gelukzalige glimlach laat onze leider zich gaan. De overste biedt Hem een kop koffie aan, hetgeen welwillend wordt geaccepteerd. Na het nuttigen ervan verlaten Hij en de Zijnen het grondgebied van ons contingent om elders weer het hoogste geluk te gaan hervinden. Onze leider spoed zich naar de dichtbijzijnde telefoon en heeft daar een onderonsje met Joris. Deze past terstond en spontaan zijn begroting aan. Na zoveel bloed, zweet en blaren kan er maar één actie geschieden: een rondje voor de hele tent. Dat gebeurde gisteravond om tien uur.

Maar een ding is duidelijk: de twaalf jaar noeste arbeid zijn niet voor niets geweest. Met name in de laatste week is er hard gewerkt. We hebben een hoge standaard gezet voor de andere contingenten en we zijn nog niet helemaal klaar. Voor de prestaties van afgelopen week:

Iedereen bedankt !!!

EL AGBAR

MFO DutchPost

Page 2

Wist U Dat:

- Het weer in Jordanië lijkt op dat van Nederland
- Je in Petra gegarandeerd natte voeten krijgt
- Het "zwembad van Petra" niet verwarmd is
- Bert en Henriëtte zich hier niet door uit het veld laten slaan
- De grens van Jordanië eerder dicht gaat dan de Israëlische kant
- Dat betekent dat je dan een nacht in No Mans Land kan bivakeren
- Er in No Mans Land ook mijne liggen
- No Man weet hoe die hier komen
- Er een nieuwe manier is om de grens te crossen
- Deze methode nog sneller gaat dan met een bordercrossing
- Casper en Alex deze methode tegen een kleine vergoeding kunnen uitleggen
- Deze vergoeding in Dinars betaald dient te worden
- Er in Eilat wordt geoefend voor de Force Driving Skills
- Dit niet altijd goed afloopt
- Ook de Jimmy slaap gelegenheid biedt
- De hond bij CP-3A niet weet hoe een Gyppo eruit ziet
- Het dus raadzaam is om ook als MFO-member gewoon in je auto te blijven zitten

- Rotatie 72 binnenkort vertrekt
- Dit wel eens met het weer te maken kan hebben
- De kamerinspectie opnieuw ingevoerd gaat worden
- Er een nieuwe hoerentent op Noordkamp is geopend
- Casper en Alex een vergoeding (in Dinars) uitloven voor degene die kan vertellen waar
- Esther volgens PESIES de kaarten dood kan schudden
- Dit een nieuwe kaart term is voor iedereen
- PESIES gewoon niet tegen z'n verlies kan
- Jerry nog steeds op Esther wacht tot ze langs komt
- Hij sterk de behoefte heeft aan moedermelk
- Hij na 8 weken ondervoed raakt
- Het nu tijd wordt dat ze echt langs komt met MELK
- Fred ook achter bronbeek ligt te zonnen
- Hij dan ALLEEN door damens ingesmeerd wil worden
- Susan sigaren rookt met de overste
- Dit alleen achter gesloten deuren gebeurt
- Vandaag het LANGE weekend is begonnen

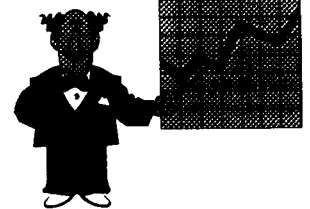
PRAATJE POT VAN DE OVERSTE

Wederom het einde van een week en wat voor een week. Eerst het bezoek van de Fiji - president met alle last-minute beslissingen. Mijn complimenten aan alle betrokkenen, op kleine rimpeltjes na is alles prima verlopen. Daarna de inspectie van de Force Commander. Door een ieder is er keihard gewerkt aan zowel de omgeving van de hooches als aan de kamers. Een ware metamorfose heeft er plaatsgevonden. De Force Commander had al snel in de gaten dat er hard gewerkt was en werd met de meter vriendelijker. Even dacht hij nog in het atelier van Hassoena te kunnen scoren, maar ook daar zag alles er prima uit (ik weet overigens niet waar Hassoena zijn voorraad heeft gelaten). De FC keek gelukkig niet in een emmer, want onder een paar fietsbanden was een koffiekannet weggestopt die zeker de inspectie niet had overleefd!! Met de toezegging de vervanging van douches te bespoedigen, te bezien of er kleedjes aangekocht zouden kunnen worden en een echt bakje Nederlandse koffie konden alle betrokkenen

(inbegrepen de FC) dit evenement met een tevreden gevoel afsluiten. Voorlopig voelen we de hete adem van hem niet meer in onze nek en ben ik in staat om door Uw inzet als contingentscommandant en Provost-marshall meer bij hem te bereiken. We zijn er nog niet, ik hoop dat we binnenkort grind krijgen om met name rond het toiletgebouw van veel onderhoud af te zijn. Ik kom op dit bezoek in de nabije toekomst nog terug.

Australië zal naar verwachting toch de taak van de verbindingsmensen overnemen. Data zijn thans nog niet bekend. In hoeverre het aflossingsschema zal worden aangepast kan ik dan ook nog niet zeggen. Voor de FMPU is er nog niemand. Vermoedelijk moet in de Force een FMPU geformeerd worden uit MP-personeel van de contingenten. Geen gelukkige keus, een echte noodsporang! Volgende week vertrekt rotatie 72. Voor met name major Ben en mijzelf een emotioneel moment. Maandag de medalparade en daar-

voor een aantal afscheidsfeesten. Vanaf deze plaats een ieder bedankt voor de inzet en voor de kameraadschap.

Tenslotte zondag een tennis-toernooi en binnenkort (?) een volleybaltoernooi? Tevens zal ik met onze collegae van Zuidkamp bezien wat we kunnen doen om eind december in Zuidkamp ook op waardige wijze afscheid te nemen van het aldaar gelegerde deel van de MFO. We hebben nu wel een feest voor heel Dutchcon georganiseerd, de eerlijkheid gebiedt te constateren dat het praktisch voor bijvoorbeeld USBATT wel heel moeilijk is om acte de presence te geven. Begin december krijgen we een nieuw budget, we zullen zien!

Nogmaals mijn dank voor de inzet